

Rekord: Til nå har 20 500 sikret seg billett til konserten med Iron Maiden på Lerkendal førstkommande tirsdag. Festivalsjef for Trondheim Rock Festival Kristian Digre tror konserten blir utsolgt.

Nærmer seg utsolgt Lerkendal

Skal du få med deg Iron Maiden på Lerkendal tirsdag, begynner det å haste med å skaffe billett.

Festivalsjef Kristian Digre er sterk i troen på at det blir utsolgt.

– Vi har passert 20 500 solgte billetter og har cirka av 3000 igjen, opplyser han.

Trondheim Rock Festival har for lengst knust rekorden i forhold til antall publikummere på en konsert i Trondheim. Fjorårets konsert med Ozzy Osbourne hadde 15 000 tilskuere, mens 13 000 så Bob Dylan på Torvet.

Etter at festivalen utvidet kapasiteten med 2500 på gressmatta, har det blitt solgt 3000 billetter til. Dermed er alle de 13 500 plassene foran scenen utsolgt. De resterende plassene er på tribunen.

– Jeg har god tro på at det blir utsolgt. Vi solgte 3000 bare den siste uka før Ozzy-konserten, og 2000 den siste uka før a-ha, sier Digre.

Torsdag starter klargjøringen av stadion, og fredag skal det bygges scene som skal stå klar til utstyret ankommer mandag. Og det er ikke snakk om småtterier:

Bandet har med seg sju vogntog med utstyr som skal betjenes av et crew på 75 mann. I tillegg må det seks vogntog til for å frakte selve scenen, og et eget vogntog til de planlagte storskjermene.

Digre lover at alt skal stå klart til Iron Maiden går på scenen tirsdag kveld.

KAI KRISTIANSEN 90 01 70 38
kai.kristiansen@adresseavisen.no

Kilmer i studio med 50 Cent

Val Kilmer (bildet) er den siste Hollywood-profilen i rekken som ønsker å prøve seg som låtskriver og sanger. Nå håper han på drahjelp fra en av rappens virkelige gullgutter, nemlig filmkollega 50 Cent, skriver nettstedet ContactMusic.

– Jeg tror ikke at han kommer til å produsere for meg, men han liker virkelig en av låtene mine. Jeg fortalte ham om en idé og hva jeg vil gjøre med låten og han vil virkelig hjelpe til, sier Val Kilmer.

Fra Cuba til P1 og tilbake

Atmuligmusiker Gunnar Andreas Berg tar like gjerne festen med seg til Cuba når han slipper sin første soloalbum på 12 år.

– Er det bare tåkeprat, eller skjønner du hva jeg mener?

Mannen på den andre siden av bordet borer de kaldblå øynene sine i meg, lener seg forover. Ved siden av hviler gitaren trygt innenfor rekkevidde, etter at han for et øyeblikk siden reiste seg og hentet den, for å «ha den der han kan se den.» Gunnar Andreas Berg, jazzmusiker gjennom 30 år, har akkurat avsluttet en monolog om sin dype fascinasjon for darwinismen i den muntlige musikken; Hvordan kun det sterkeste overlever, det som limer seg til øret og kommer igjen og igjen. Han har forsøkt å forklare hvordan én eneste jamsession med ren improvisasjon i 2005, der ingenting ble skrevet ned, endte med hans første soloalbum som musiker på 12 år, «Music Read in Teeth and Claws». Nå lurar han på om musikerspråket når den andre siden av bordet på Dokkhuset. Et nikk, så fortsetter han, forklarer at det var hans initiativ å spille sammen med rumbaorkesteret under en studietur med jazzlinja ved Trondheim musikkonservatorium i 2004.

– Jeg hadde hørt dem spille og ble betatt, helt brennmerket! Hadde aldri hørt rumba før, annet enn en rytmeknapp på orgellet hjemme i stua. Jeg hørte med en gang at både bass og gitar kunne passe sammen med denne musikken, som i utgangspunktet bare består av perkusjonister og vokal.

Snurres på P1

De kubanske musikerne i Yoruba Andabo klarte seg, ifølge Berg, utmerket uten ham. Men selv følte han at nytt liv kunne skapes - sammen. Så de spilte litt i lag. Berg var livredd.

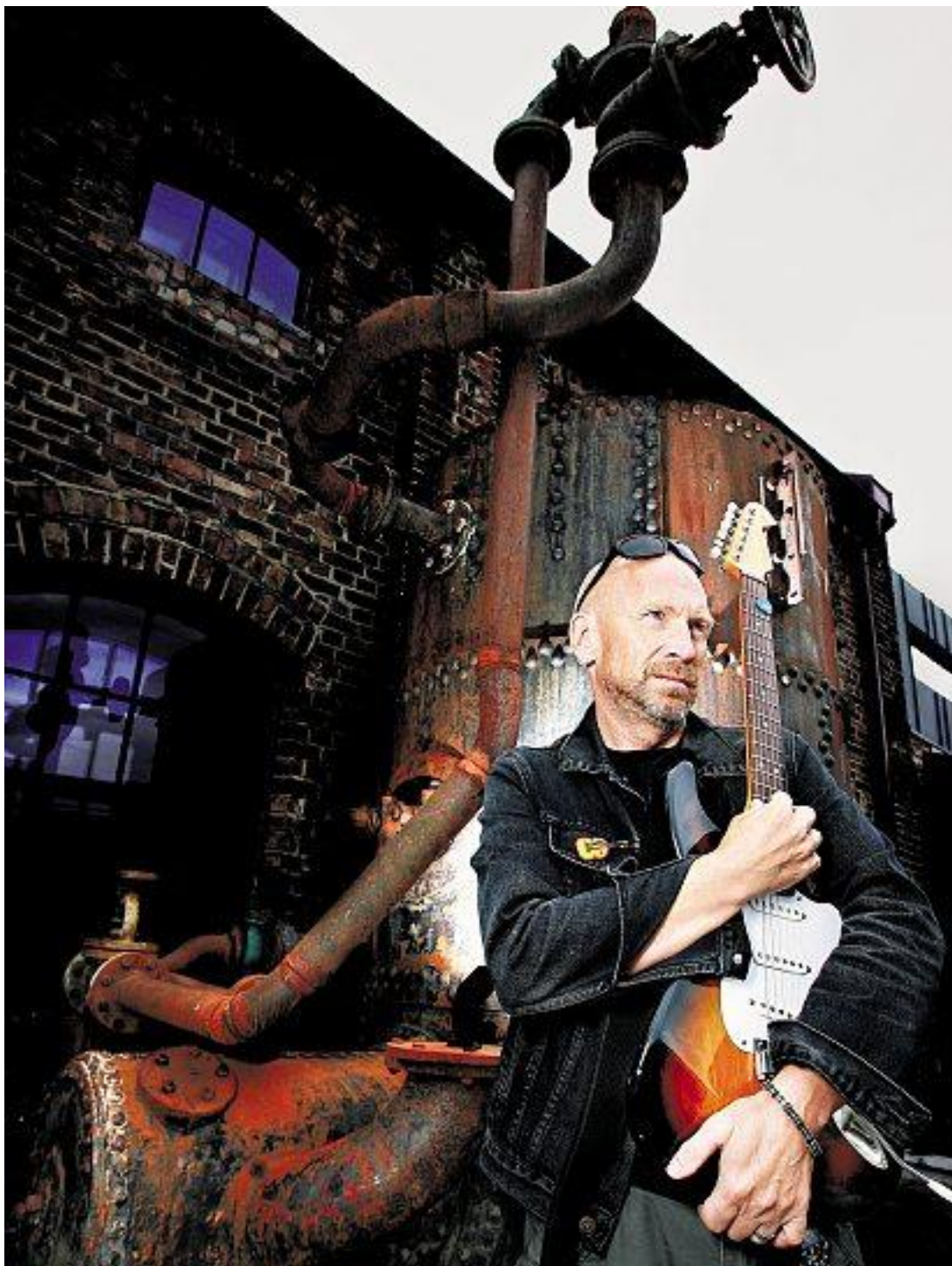
– Tenk deg meg, litje kvitingen, som skulle komme og tulle med en gammel afrocubansk musikktradisjon med å blande inn gitaren min! Men så kom en av de bort til meg og viste frem armen sin: Håret hadde reist seg fordi han syntes det var så fint. For en tillitserklæring.

Siden har det blitt mange turer til Cuba på Berg. Kostnadskrevende, ja visst, men såpass er det verdt, synes han.

– Er det liv laga økonomisk sett?

– Platesalget har jo gått sånn ned. Det var flere plateselskap som var interesserte i å gi ut albumet, men ingen som kunne love noe. Så jeg ga det ut på mitt eget.

For det har han nemlig også,

Tøff med gitar

Gunnar Andreas Berg har laget album på Cuba, og reiser tilbake på fredag for å feire slippet av sitt første soloalbum på 12 år. Foto: VEGARD EGGEN

Berg. Og med støtte fra både NTNU og Trøndertun folkehøgskole, begge steder der Berg underviser, skal albumet klare å bidra til Bergs levebrød.

– Men jeg er smertelig klar over at jeg ikke bør gå hjem og kjøpe meg en Mercedes! flirer han. Man kan jo undre hva slags sjanger det blir når en norsk jazzgitarist og et kubansk rumbaorkester gjør sine egne greier, samtidig. Hvordan skal dette nye beskrives? Da fester blikket seg igjen.

– Det er ikke det å skape noe nytt som teller, men å skape liv. Det er den største utfordringen til musikk i dag!

Om det er en vanskelig utfordring, er det i alle fall en utfordring Berg tar på strak arm. Hele albumet er så å si spikret på første studiooptak. Låten «In Cuba» snurres på P1 allerede. Og bare sånn for å skape litt ekstra liv, skal slippfesten

foregå nettopp på Cuba, der det hele begynte.

– Jeg ble oppringt av Cubas ambassadør til Norge, Rojerio Santana. Han hadde hørt singelen på P1 og likte den så godt at han insisterte på å få være med på festen. Så det blir han, humrer Berg.

Betatt av Haddy

Låten som ambassadøren hadde hørt er et samarbeid med den norske sangerinnen Haddy N'jie. Berg hadde lenge vært på jakt etter vokalist til «In Cuba». Så hørte han Haddy synge.

– Det måtte bli henne. Når jeg spiller på mitt beste, låter gitaren min som stemmen hennes, forklarer en tydelig musikalsk betatt gitarist.

Hun sa kjapt ja etter en kjapp telefon og en kjapp gjennomlytting. Berg håper samarbeidet kan utvides etter hvert. Han håper også at det norsk-kubanske

prosjektet kan hjelpe Berg med å bli mer aktiv som gitarist. Etter 12 år som bakmann – lærer, produsent, eier av eget studio og plateselskap, komponist og generelt jazzbesatt – var det på tide å realisere den musikalske tilforlæteligheten og umiddelbarheten som er inspirert av kubanerne.

– Er det ikke skummelt å slippe ny plate så mange år etter?

– Nei.

Kontant svar, direkte blikk.

–Jeg har et tilforlætelig forhold til det. Det er bra i min referansebok, gliser jazzisten, fletter solbrune fingre inn i hverandre og lener seg tilbake.

Om to dager drar han til Cuba for en treukers slippfest, og en tur i studio for en ny kubansk-musikalsk romanse.

PIA MARTINE WOLD 920 83 295
pia.wold@adresseavisen.no